

LA LITÚRGIA: UN ESPAI DOXOLÒGIC I ADORADOR

per GRISELDA COS I BOADA,
monja de Sant Pere de les Puel·les

Al cor de la Pasqua avui hem llegit i escoltat una pàgina del llibre de l'Apocalipsi que ens transportava al cel. Joan ens deia: «Vaig sentir les veus d'una multitud d'àngels que cridaven: "l'Anyell que ha estat degollat és digne de rebre tot poder, riquesa, saviesa, força, honor, glòria i lloança". I els quatre vivents responien: "Amén". I els ancians es prosternaren adorant».

Amb aquestes paraules la Litúrgia ens descriu el triomf de l'Anyell, que és Jesús, el Crucificat! La imatge de l'Anyell connecta amb l'anyell pasqual de l'Èxode; però, encara més, amb la figura del Servent de Jahveh d'Isaïas, quan diu: «Com un anyell que és dut a l'escorxador», i amb l'Anyell assenyalat pel Baptista, dient: «Mireu l'Anyell de Déu, el qui treu el pecat del món». El llibre de l'Apocalipsi avui identifica bellament l'Anyell amb el Senyor crucificat i glorificat.

La litúrgia i la teologia han de ser necessàriament místiques. Tracten del misteri de Déu! Sí, del Déu Incognoscible! Per tant, no ens apropem lleugerament a la litúrgia i a la teologia amb el desig d'aconseguir només un millor coneixement diví. Aquest coneixement el cercaríem potser en una escola filosòfica. Per conèixer Déu cal apropar-nos-hi amb tota humilitat, cal descalçar-nos, cal adorar!

És davant la persona de Crist que, plens de temor i com els Vivents i els Ancians, ens hem de prosternar, ja que és en Ell on Déu ens revela l'essència de la seva imatge divina amb tota veritat.

Visquem, doncs, plens de reverència espais doxològics i adoradors al cor de la nostra Litúrgia i al cor del nostre viure. I no oblidem que fou **da-vallant** que el Crist va assolir la seva plenitud. I que aquesta *kènosi* divina no fou un empobriment de la seva divinitat, sinó un davallament inefable del Fill i de la Trinitat.

Per a nosaltres viure la Pasqua comporta el desig que el Crist Ressuscitat marqui més i més la nostra imatge, tal com ens correspon com a fills. I no oblidem que és maldant per reproduir en la nostra vida l'abaixament voluntari del Crist, que assolirem també la nostra plenitud.